

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 749

гр. София, 10.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в закрито заседание на 10.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **6282** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по молба от 14.12.2021 г., подадена от Българска народна банка, чрез адв. Г., за допълване на постановеното по делото решение № 6397 от 04.11.2021 г., в частта за разноските.

Иска се от съда да присъди в полза на ответника сторените разноски за адвокатско възнаграждение и за възнаграждение за съдебно-счетоводна експертиза. Счита, че в случая следва да намери приложение настоящата редакция на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, която има незабавно действие, независимо от разпоредбата на § 6 от ПЗР на ЗИДЗОДОВ (обн. ДВ, бр. 94/2019 г.). На следващо място ответникът претендира и за изменение на решението по отношение на присъдените в полза на ищеца разноски, като същите бъдат намалени съобразно размера на исковата претенция.

Ищецът (в основното производство по делото) изразява становище за неоснователност на молбата с правно основание чл. 248 ГПК.

Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав, като обсъди искането за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските и становището на страните, приема следното:

Молбата на БНБ за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските е допустима, като подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № 6397 от 04.11.2021 г., постановено по настоящото адм. дело № 6282/2017 г., Българска народна банка е осъдена да заплати на Н. Д. Бей Ф.

обезщетение за имуществени вреди в размер на 4082,24 лв., претърпени в периода от 26.07.2014 г. до 05.11.2014 г., в резултат на извършено от БНБ нарушение на правото на Европейския съюз, изразяващо се в невземане на решение за обявяване неналичност на депозитите в [фирма], в императивния срок от пет работни дни, съгласно приложимата с директен ефект разпоредба на чл. 1, пар. 3, буква i) от Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска - 12.06.2017 г., до окончателното изплащане на сумата за обезщетение, както и сума в размер на 3180,30 лв. (три хиляди сто и осемдесет лв. и тридесет ст.), представляващи разноски по делото. Искът, в останалата част, за разликата над 4082,24 лв. до 8 627,97 лв., е отхвърлен.

С писмения отговор на исковата молба и в хода на устните състезания по делото ответната страна – БНБ, е направила искане за присъждане на разноските по делото, като е представила списък по чл. 80 ГПК. По така направеното искане съдът се е произнесъл с постановеното по делото решение, като е мотивирал извод за неговата неоснователност.

Според разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ (нова – ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно § 6, ал. 1 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ (Обн. - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила. Исковата молба, по която е образувано настоящото производство, е подадена на 12.06.2017 г., поради което разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ не следва да намери приложение по отношение на сторените разноски от ответника. Доводите на БНБ за незабавно действие на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ не се споделят от настоящия състав с оглед наличието на изрична разпоредба, регламентираща приложението на ЗИДЗОДОВ (Обн. - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.).

В чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ (в приложимата редакция, преди изменението с ДВ, бр. 94 от 2019 г.) се съдържа изрична регламентация на разноските в производствата по този закон, като е направено ясно разграничение на обхвата на задължението за заплащане на разноски от ищеца и от ответника. Наличието на изрична регламентация на отговорността за разноски в специалния закон изключва приложимостта на чл. 143, ал. 3 АПК и чл. 78, ал. 3 ГПК. Съгласно чл. 10, ал. 2, предл. първо ЗОДОВ, ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. Според чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. В този смисъл е и преобладаващата практика на Върховния административен съд – решение № 12664/13.12.2021 г., постановено по адм. д. № 9510/2017 г. по описа на ВАС, определение № 7827/20.06.2017 г. по дело № 5056/2016 г. по описа на ВАС, решение № 13822 от 15.12.2016 г. по адм. дело № 13610/2015 г. по описа на ВАС, решение № 9272 от 12.07.2017 г., постановено по адм. дело № 5584/2016 г. по описа на ВАС и др.

Неоснователно е и искането за изменение на решението по отношение на присъдените в полза на ищеца разноси. При определяне размера на дължимото в полза на ищеца адвокатско възнаграждение, съдът е съобразил размера на исковата претенция - 8 627,97 лв., присъдената с решението част от претендираното обезщетение - 4082,24 лв., съответно заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение – 6700,56 лв., по отношение на който ответникът не е направил възражение за прекомерност. Присъденото в полза на ищеца възнаграждение е съобразено с уважената част от иска (в съответствие с разпоредбата на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ), като съдът е отчел, постановеното по делото определение № 8381/28.12.2018 г., в прекратителната му част.

По гореизложените съображения молбата на БНБ за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ молба от 14.12.2021 г., подадена от Българска народна банка, чрез адв. Г., за допълване на решение № 6397 от 04.11.2021 г., постановено по адм. д. № 6282/2017 г., в частта за разноските.

Решението може да бъде обжалвано с жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: